

Geen rust op aarde

Nadat God in zes dagen de hemel en de aarde en al hun heer volbracht had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk dat Hij gemaakt had (Gen. 2:1-2). Al wat God gemaakt had, was zeer goed. Het was allemaal in volkomen orde naar het plan dat Hij Zich had gevormd. Het scheppingswerk was voltooid. Er viel niets meer aan te volmaken. Overal heerste de schoonste en liefelijkste harmonie. De dieren kwamen vertrouwelijk tot de mens, die door God tot heer en meester over de aarde gesteld was. De mens verlustigde zich in de werken van Gods handen en verheugde zich in de gemeenschap met zijn God.

Maar dit duurde niet lang. De satan, Gods vijand, drong al snel in Eden door en verstoorde dit geluk. De zonde kwam in de wereld en door de zonde de dood. Ziekten en pijnen, moeiten en zorgen ontstonden. De aarde werd vervloekt en bracht voortaan doornen en distelen voort. De man moest in het zweet van zijn aanschijn zijn brood eten en de vrouw met smart kinderen baren. De dieren stonden tegen de mens op. De harmonie was verstoord. De rust was verdwenen. Van geluk was geen sprake meer. Schaamte en vrees namen de plaats in van onschuld en vertrouwen. De gemeenschap met God was onmogelijk geworden. Het paradijs was geen lusthof meer en verdween van de aarde. De zuchtende mens leefde voortaan te midden van de zuchtende schepping met het pijnlijke bewustzijn in zich dat alle ellende een gevolg was van zijn eigen ongehoorzaamheid, een gevolg van het luisteren naar de stem van de verleider. Wat denkt u: kon God rusten te midden van de verschrikkelijke gevolgen die de zonde over de mens en over de schepping had gebracht?

Onmogelijk! God, Die de satan, toen deze zich tegen Hem had verheven, uit de hemel had geworpen, moest Zijn macht handhaven, Zijn majesteit verheerlijken en Zijn gerechtigheid tonen. De ontzettende strijd tussen God en de duivel begon – een strijd die zal eindigen in de volkomen overwinning over de satan, die met al zijn engelen voor eeuwig in de poel van het vuur geworpen zal worden.

Onmogelijk. Dan zou God immers niet in Zijn wezen en natuur geopenbaard zijn. God is Licht en Liefde. Rusten, daar waar alles in verwarring was gebracht door de zonde en waar de mens, van God gescheiden, als een ongelukkige werd voortgejaagd over de aarde, onderworpen aan de verschrikkelijkste heerschappij van de vorst van de duisternis, zou geheel in strijd met deze natuur zijn geweest.

Gelukkig dat het niet gebeurd is, want dan hadden wij voor eeuwig in onze verdorven toestand moeten blijven. Geprezen zij Gods Naam, Hij is dadelijk na de val weer met werken begonnen. Zelfs vóór het uitspreken van het oordeel geeft Hij de heerlijke belofte van een Verlosser en kondigt Hij de overwinning aan van het Zaad van de vrouw over de boze slang. Van dit ogenblik af is God weer bezig met werken. 'Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk [ook]' (Joh. 5:17), zo sprak de Heer Jezus toen de boze Joden Hem probeerden te doden omdat Hij op de sabbat een zieke gezond gemaakt had. Bij een andere gelegenheid wijst de Heer erop dat zij zelf op de sabbat een ezel of os uit de put haalden (Luk. 14:5).

Telkens vestigt Hij de aandacht van de Joden erop dat het onmogelijk is in een wereld vol zonde en ellende te rusten.

Zolang de aarde in de tegenwoordige toestand verkeert, kan er geen rust zijn. Daarom kan de ware sabbat, die het beeld van Gods rust na de schepping is, niet worden gehouden. Telkens moet het gebod worden overtreden. De gevolgen van de zonde noodzaken daartoe. Dit niet doen, zou in strijd zijn met Gods liefde, die direct weer aan het werk gegaan is na de val. Denkt u zich eens in: u zou uw os laten verdrinken, een brandend huis niet blussen, een hongerige niet te eten geven, voor een zieke geen dokter laten komen, omdat het sabbat is! Dat u hulp biedt, is een overtreding van het gebod, maar die overtreding is noodzakelijk door de zonde die in de wereld is, waardoor de Vader en de Zoon altijd doorwerken.

Er is geen rust op aarde zolang de zonde er is. Maar gelukkig, er komt weer rust! Al Gods werken en al het werken van Gods kinderen zijn er om die rust voor te bereiden en te doen komen. 'Zie, het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt', heeft Johannes de Doper gezegd (Joh. 1:29). Dat zal het einde van alle dingen en het heerlijke resultaat van de offerande van de Heer Jezus zijn! De zonde zal geheel uit het heelal verdwijnen. Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarin de gerechtigheid woont. Dan zal God opnieuw rusten van Zijn werken en al Gods kinderen zullen in die rust delen.

'Er blijft dus een sabbatsrust over voor het volk van God. Want wie in zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de Zijne' (Hebr. 4:9-10). Als de duivel en zijn engelen in de poel van vuur geworpen zullen zijn met allen die verloren gaan, omdat zij zich niet tot God wilden bekeren, dan zijn alle vijanden gelegd tot een voetbank voor de voeten van de Heer Jezus. Dan zal Hij, de Koning der koningen en de Heer der heren, het Hoofd en het Middelpunt van alle dingen zijn. Dan zal alles in de hemel en op de aarde, van de zonde en haar gevolgen gereinigd, geheel vernieuwd en onvergankelijk gemaakt, strekken tot lof en heerlijkheid van de Almachtige, onze God en Vader in Christus Jezus, onze Heer.

Mijn wens voor u is, dat u de zekerheid hebt in die Goddelijke rust te zullen delen. Wanneer u zich nu door de werking van de Heilige Geest laat leiden tot de Heer Jezus, dan zult u rust vinden voor uw geweten en rust voor uw hart, om, zolang u hier op aarde verblijft, in navolging van uw Heiland, zonder rust te werken aan het heil van verloren zondaren, aan de zegen van Gods kinderen, aan het verlichten van de nood van rechtvaardigen en onrechtvaardigen, met het heerlijke vooruitzicht aan het einde van uw leven in te gaan in de ongestoorde eeuwige rust van het Vaderhuis.

H.C. Voorhoeve.